

Передплата

«РУСЛАНА» вносять:

в Австрії:

за цілий рік . . . 20 кор.
 за пів року . . . 10 кор.
 за чверть року . . . 5 кор.
 за місяць . . . 1-70 кор.

За границею:

цілий рік . . . 16 рублів
 або 36 франків
 за пів року . . . 8 рублів
 або 18 франків

Подвижне число по 10 сот.

РУСЛАНА

«Виреш ми очі і душу ми вивеш; а не возьмеш милоста і щир не возьмеш,
 бо руске ми серце і віра руска.» — З Руславових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня
 крім неділь і руских свят
 о 5^{1/2} год. пополудни.

Редакція, адміністрація і
 експедиція «Руслана» під
 ч. 1. пл. Дзвобровского (Хорун-
 щини). Експедиція місцева
 в Агенції Соколовского в
 пасажі Галсмана.

Рукописи звертає ся лише
 на попереднє застереження.
 Рекламіці неопечатані
 вільні від порта. — Оголо-
 шення звичайні приймають
 ся по ціні 20 с. від стріч-
 ки, а в «Надєслаім» 40 с.
 від стрічки. Подяки і при-
 ватні доносеня по 30 сот.
 від стрічки.

Надумали ся!

(+) Після того неприязного становища, яке виборча комісія палати вельмож заняла супроти ухваленого посольською палатою закона про виборчу ординацію і основного закона про державну репрезентацию, можна було сподівати ся також і в повній палаті великого опору. І справді до середи стояла ціла справа на вістрію меча і нема найменшого сумніву, що рішення палати вельмож в тім напрямі неприязнім для виборчої реформи могло би було довести до необчислимих наслідків. Однак в середу відбували всі три головні сторонництва палати вельмож довгі наради і та страшна боротьба, яка мала проявити ся в палаті повній в четвер і в п'ятницю, відбула ся в нарадах сторонництв. Ся внутрішня боротьба довела до незвичайного розкладу посеред сторонництв палати вельмож, бо не тільки члени комісії виборчої поклали свої мандати, не тільки проф. Лямаш зложив свій реферат, але поуступали провідники сторонництв із своїх почетних становищ, так що ся внутрішня боротьба, ся переміна поглядів і переконань що до виборчої реформи довела до справедливого пересилена у висшій палаті. Суперечности, які з нагоди виборчої реформи вринули поміж аристократичними і консервативними живлами а з другого боку між прихильниками широким верств суспільности, можуть в будучині вплинути на зовсім відмінне угрупованє сторонництв в палаті вельмож.

Внутрішня боротьба переведена в середу поміж прихильниками а противниками виборчої реформи в трех головних сторонництвах палати вельмож довела до прояснення напруженого положеня парламентарного і нині можна уважати справу порішеною, виборчу реформу обезпеченою. Палата вельмож, як тепер уже вияснило ся, не буде робити дальших перепон виборчій реформі, так що після Різдва буде могла виборча реформа стати законом. В усіх трох сторонництвах заявила ся дуже значна більшість проти плюральної системи, а правительство зробило із свого боку сю уступку приймаючи яко найвисше число членів висшої палати 170, а яко найнижше 150, з тим услівем, що висша палата не буде відсилати виборчої реформи знов до посольської палати. Згоджено ся також і на те, як має бути задержане і у п е т і ш між т. зв. numerus clausus

а виборчою реформою, без відослана її до посольської палати. Палата вельмож має ухвалити отже в другім і в третім читаню закон про т. зв. numerus clausus і про нову ординацію виборчу, а основний державний закон про державну репрезентацию має аж тоді прийняти, наколи предлога про numerus clausus буде прийнята посольською палатою.

Якнебудь спершу в посольській палаті проявив ся був сильний опір проти numerus clausus висшої палати, однак з голосів, які в розправі про бюджетову провизорию відозвали ся, можна припускати, що й посольська палата, котра тільки принесла жертв для переведеня виборчої реформи, не буде тут робити перепон, щоби діло з таким трудом переведене доси, довершити нарештє.

Так можна сподівати ся, що поміж обидвома палатами державної ради дійде до порозуміння і справа буде успішно полагоджена, котра ще перед двома днями могла повести страшну грозу на внутрішні відносини в державі.

Консолідаційна ластівка.

Після жидачівських консолидаційних зборів, ухвали яких оповістило «Діло» розстріленими буквами, ми освітили справу з національного становища, п'ятуючи таку політику як валяне народного стяга. Тепер же треба ще приглянути ся цілій сій справі з тактичної сторони: чому якраз з того, а не з иншого виборчого округу вилетіла «консолідаційна ластівка».

Стрийський новий виборчий округ, як можна пересвідчити ся з мапки поділу округів після ухваленого палатою послів нового виборчого закону, належить до найбільших округів, особливо що до своєї довжини. Він сягає від угорської границі аж поза Львів, обнимаючи: Скільщину, Стрийщину, Жидачівщину (разом з околицями містечок «Ходорова, Берездівців, Роздолу, Миколаєва н. Дністром) Бобреччину і Глиняни з околицею. Ся довга кишка розширяє ся коло Жидачева і він становить немов то центр сего округу, однак безперечно найбільше розбудженою і свідомою частиною єго є околиці, положені близько Львова, в Бобреччині, де сільські організації причинили ся багато до національного відродженя мас.

Тож подивляти треба хитрість кацапів, з якою старають ся захопити один з найпевніших наших округів, з якого

неминучо повинні би і мусять вийти два народні послы. Ото в Жидачівщині є кілька маститих осібників, як о. Сенік з Березовиці король, о. Савюк з Заболотова, о. Заяц з Ходорова (хотяж Ходорів вилучений з сільского округу) і они загадали скорою ініціативою надати тон акції, висунути ся наперед, а може навіть для когось із себе вимантити мандат в імя консолидаційної згоди і рівности. Але якаж тут рівність між цілим українським народом, а кількома чи кільканадцятьома кацапами-ренеґатами? По уступленю о. Давидака зі Скільщини зникла там цілковито кацапска інтриґантска дурійка. Стрийщина є вся (крім дивака о. Залозецкого, який не бере жадної участі в публичнім житю) наскрізь народно-українською, Бобреччина і околиця Глинян так само, а не менше і околиці Миколаєва, Роздолу і Березовець; остає тільки Жидачів з Ходоровом, де попри більшість свідомої української інтеліґенції є кількох маститих атцоф, які радше задля своєї личної амбіції, як задля свідомости своєї роботи або знаня московської мови піддержують кацапско-ренеґатску кирию. І чиж задля тих кількох одиниць, а скажім навіть: тих кількох сіл, які в більшій, або меншій мірі стоять під їх впливом, маємо зрікати ся своєї народної чести, ідучи рука в руку з традиційними ренеґатами, з ворогами всего, що українське, що демократичне і свободолобне? Та колиб бодай за дурно послужили нам ренеґати за те, що ми їх допустимо до спільної акції, то може і варто би було лучити ся з таким дїтьком лабатим, як назвав їх др. Охримович, але бо той дїтько зловить за цілу руку, як єму тільки наставить ся палець і певно не дасть своєї підмоги без цирюграфу на душу...

От і бачимо вже таку жертву чортівского діла в Сокальщині. Упав нею не хто инший, як високо цінений, старий заточник-ветеран в народній роботі надрадник Лінинський. Чи то задля незнаня наших міжпартійних відносин, чи може, отворивши адвокатску канцелярию, з заводових зглядів той старий патриот дав затагнути ся в кацапські сильця! Та не досить на тім! Опутаний чортячим кодлом він зважувє ся скликати такі довірочні збори, проводити їм, піддавати під голосованє такі резолюції і оповіщати їх публично (рівночасно з «Галічаніном» оповістило їх на жаль і «Діло» і то без найменшої замітки), як отсе читаємо:

Дня 11. грудня с. р. відбули ся в

Народнім Домі в Сокалі довірочні збори скликані комітетом, вибраним для сеї цілі дня 12. падолиста с. р. на довірочних зборах, що відбулись в місце заказаного староством публичного віча. Комітет скликаючий збори спросив виднійших селян з кожного села сокальського судового повіту без огляду на партії, щоби нарадити ся над політичною ситуацією спеціально в сім повіті і застановити ся над акцією з нагоди зближаючих ся виборів до державної ради.

Мимо усильних старань зі сторони сокальського старбства не допустити до відбуття тих зборів, які пішли так далеко, що з порученя управителя староства п. Шведзіцкого не допускали жандарми і поліція місцева нікого до Народного Дому та треба було для усуненя сеї протизаконности аж інтервенції скликаючого ті збори комітету, відбули ся ті збори, що згуртували побіч себе цвіт тутешнього селянства всіх трех руских партій.

По довгій ти вичерпуючій дискусії, в якій брали живу участь представителі тих партій, ухвалили збори однодушно отсі резолюції: З уваги на страшне у-послідженє руского народу в повіті сокальським на кождім поли, з уваги на те, що при зближаючих ся виборах до державної ради і до сойму руский народ на нікого, лише на себе самого, на власні сили числити може — тай мусить бути приготованим на борбу о своє житє, довірочні збори в Сокалі з дня 11. грудня 1906:

1) узнають за необхідиму конечність, щоби в сокальським повіті устали всякі непорозуміння межі партиями і станами, щоби без ріжниць поглядів і пересвідчень всі Русини: селяни, міщани, інтелігенція духовна і свїтека станули як один муж згідно і енергічно в обороні прав нашого поневоленого народу, доложили всіх своїх сил і вибрали по своїй воли достойних заступників до державної ради і сойму;

2) звивають проте всіх громадян, котрим добро Руси лежить на серци, до занеханя всяких чи то особистих чи партийних спорів, ворожих виступів, ослабляючих нашу єдність і сили та

3) пятнують кожного, хто би голосу сего не послухав, зрадником народу, а zarazом

4) звивають центральні комітети руских партій у Львові, щоби ставляли кандидатів на послів на підставі взаємного порозуміння.

З огляду на се, що на збори ті для ріжних спеціально місцевих причин спрошено лиш самих селян і міщан а в виду того не брали в них участи інші стани нашої суспільности, вибрали збори тимчасовий комітет, в склад якого увійшли представителі всіх партій, та поручили томуж комітетови скликати по можности в як найкоротшій часі до Сокаля публичне віче а по крайній мірі довірочні збори, в яких малиб взяти участь як найширші круги нашої суспільности та остаточно вибрати сталий комітет виборчий. — За комітет: Ліниньский.

Яким правом сьміють сокальські консолідаційні хруні пятнувати зрадником народу сего, хто не згодить ся на їх безідейну, погубну, хрунівську консолідацію? Яким правом може »Діло« містити такі комунікати? Хто винуватий за »страшне у-послідженє руского народу в сокальським повіті на кождім поли«, як не капани, які там мають перевагу, а поступають з такою заїлостію, що тамошний організатор, щирий народовець, чоловік великих здібностей і чеснот др. Петрушевич, мусів перенести свою адвокацку канцелярию з сего заповіреного кодла. Однак виборчий округ се не Сокальщина сама, а належить до него ціла околиця Великих Мостів аж до Камівки, Радехівщина, Лопатинщина, Брідщина, Підкаменщина, а навіть Зборівщина і північна Збаражчина аж по Нове Село. Отже яким правом, питаємо еще раз, горстка консолідаційників з сокальського судового повіту накидує консолідацію иншим шістьом чи сімом повітам, де нема жадних основ до неї і де єї напевно не приймуть?! Отже питаємо, хто властиво тепер стане зрадником народу, коли не послухає сего хрунівського завзиву з Сокаля? Безперечно, що підписаний комітет разом з націонал-демократичним органом, який понижає ся до розповсюднюваня живих »Маніфестів«.

З державної ради.

Засіданє палати панів.

О год. 11. перед полуднем президент кн. Віндішгрец заряджує відчитанє впливів, між якими находить ся правительствєанне предложєнє в справі *numerus clausus*. Гр. Франц Тун вносить, щоби без першого читаня переказано се предложєнє виборчій комісії з поручєнєм, щоби до 24 годин здала устно справу, а що виборча реформа стоїть з нею в найтіснійшій звязи, щоби і єї покладено на першу точку слідуєчого засіданя. Сі внесєня принято односторонно і відтак доконано доповняючі вибори до комісії виборчої реформи, на місце тих членів, які з неї уступили. На сїм замкнено засіданє. Слідуєче нині о год. 11. з слідуєчою програмою: 1) Справозданє комісії виборчої реформи про предложєнє в справі *numerus clausus*, 2) справозданє комісії про предложєнє в справі виборчої реформи.

Засіданє палати послів.

На початку засіданя пос. Катрайн вносить іменем бюджетової комісії, щоби в наглій дорозі приступлено до другого читаня бюджетової провізорії. Се внесєне принято, а пос. Катрайн виголосив реферат і просив о принятє бюджетової провізорії.

По промові пос. Удржала зняв голос презес польского кола пос. Данид Абрагамович і по загальнім вступі вказав з вдоволенєм на акцію правительства в справі поліпшеня платні державних урядників і слуг, поліпшеня побуту низшого кляру і пенсіонованих духовних при помочи т. з. »закона про конгруу«, сконстатував з вдоволенєм факт розвою австрийского промислу і звернув увагу на занехану справу будови каналів та

схарактеризував діяльність минаючої каденції державної ради. Особливо 9, 10 і 11. сєсія — сказав бесідник — була дуже плідна далекосяглими ухвалами в справах економічних і фінансових, а наостаток в справі виборчої реформи. Однак чи нова палата без відповідного регуляміну (пос. Шальк: І без парламентарної (німецької) мови!) буде могла сповнити своє завданє — бесідник сумніває ся і кінчить осторогами на адресу правительства що до удержаня рівноваги між обома половинами монархії, як і удержаня ладу і поваги держави супротив хоробливих течій часу. Вкінци заявляє іменем свого сторонництва, що буде голосувати за бюджетовою провізорією.

Пос. Штайнвендер заявляє ся за провізорією; пос. гр. Траутмансдорф говорить про велику власність, яка словнивши обовязок супротив цісаря і держави, має повну надію на чолі сільских виборців повернути назад до палати на перекір правительству, яке хотіло шляхту усунути від політичного житя; пос. Бакса заявляє ся з причини несправедливости правительства супротив чєского народу против провізорії, гр. Дейм нарікає на покривдженє чєского народу і заявляє, що обовязком чєскої шляхти є їти разом з сільским людом для охорони інтересів люду і вітчизни, так само і пос. Новотни закидує у-послідженє Чєхів, особливо що до виспих шкіл і домагає ся чєского університету на Моравії.

На сїм перервано наради.

НОВИНКИ.

— Календар. В суботу: руско-кат. *Нен. Зач. Пр. Б.* і мико кат. Зєнова. — В неділю: руско-кат. Мінн Єрм.; римо-кат. Вікторії. — В понеділок: руско-кат. Данила стовп.; римо-кат. Адама і Єви, Віг. — Вівторок: руско-кат. Спіридїона еп.; римо-кат. *Рождєство Хр.*

— Гостина руских богословів зі Львова у своїх товаришів в Унгварі принесла розчарованє і огрчєнє. Між 79 питомцями в унгарськїм дух семінарї є лєдві кількох сьвідомих Русинів, прочі є крайніми мадяронами, а 12 богословів належить до ромуньскої нації. До прїнятя львівских гостей приготовано ся в готєлі. До устроєня концерту, а навіть до відєпіваня служби Божої, не пороблено ніяких кроків. Унгарські питомці говорили між собою по мадярськи, а до наших ломаною руциною, а більшість їх зовсєм сторонила від львівских гостей. Ромуньскі богослови в розмові з нашими назвами своїх товаришів Русинів рєнегатами, гіршими від правдивих Мадярів і жалували наших богословів, що наробили собі тільки труду і коштів. В виду таких обставин львівскі богослови відіхали навіть не розпрощавшиє ся зі сьвідомійшими з поміж угро-руских богословів, котрих ректорат не хотів пуєтити з семінарї. Хоч з того виходило би, що ціль поїздки зовсєм хиблена, однак так трагічно не належить справи брати, бо як раз такий вислід відвідни може опам'ятати неодного з угро-руских змадарщєних богословів. »Славянський кружок« львівских богословів, котрий уряджував сєю прогульку, як буде удержувати дальші шєсьменні зносини зі своїми товаришами на Угорщині, мусить з часом переломати рєнегатство тамошних питомців.

— Рїжні вісти. Підписані запрашають тов. академіків дрогобицкого повіта на довірочні наради, що відбудуть ся в Дрогобичи в комнаті »Руского касина« в понеділок 24. грудня

Вогуродзicza dzewiczа

історичні висновки д-ра Шурата.
(В інтересі історичної правди).

Написав

Богдан Барвіньский.

Дальше).

Та на основі сего годі припускати, щоб взагалі всі Литовці (також і Жмудини) не то знали, але розуміли сю мову. Самжеж др. Шурат пише дальше: «Ставши державною мовою, западно руська мова, з konieczności, зробилась розговорною мовою й висших клас суспільности... Будучи штучною, книжкою мовою, уживаною в кругах інтелігенції, западно-руська мова виріжнювалась так само від білоруської, як і від старо руської». Отже се була мова, якої уживали лиш висші класи чи інтелігенція литовська. А чиж можна припустити, щоб литовське військо під Грунвальдом складалось з самої інтелігенції? Литовська інтелігенція (беручи се слово стисло), се були під той час тільки «князі і пани» а тих поміж цілим литовсько-руським, а не то поміж литовським війском під Грунвальдом не мусліо бути надто багато. Др. Шурат каже вправді на іншій місці щось противного, а іменно, що пісня «Вогуродзicza» в кпавьскім тексті є «найвірнійшою може пам'яткою мови середних верств литовсько-руської суспільности на початку XV в.» (ст. 36). Але кого тут мав на думці др. Шурат під тими «середніми верствами», не сказано виразнійше (може дрібну шляхту та міщанство?). Не сказано рівнож, чи й ті «середні верстви» належали до сеї «інтелігенції», про яку висше згадував др. Шурат, що послугувала сею «штучною і книжною» мовою. Можливо що так, бо др. Шурат каже, що се якраз мова сих «середних верств». Та хочби й в тім ширшій значіно брати сю «інтелігенцію» (хоч се ще велика kwestія), то чи можна припускати, щоб лиш з неї складалось Витовтве військо, коли Длугош називає его аж «numerosus exercitus?» (Dlugosz: Hist. Pol. IV, ст. 17). А деж ще докази на се, що крім руских і «середні верстви» литовські знали загальною сю «штучну і книжну мову»? Самої інтелігенції булоб троха за мало на так велике Витовтве військо. В головній часті мусліо оно складатись з простого народу, але воруженого (тому то Литовці при першій стрічі з Німцями пішли врозтіч, а чи др. Шурат має докази, що простий народ литовський знав, або бодай розумів сю «штучну і книжну мову», якою послугувалась інтелігенція? А до сего ще одна kwestія. Від хвилі, як Литовців охрещено, аж до Грунвальдської битви, минуло ледво чверть століття. Чи отже між литовськими неофітами (а головню між простим народом) могла прийнятись і стати вітцівскою за так короткий час християнська пісня, (до того не своя і в чужій мові), що сама завдячує своє повстанню, як се виходить із студії д-ра Шурата, може найскорше в другій половині XIV ст., як не кінцеви сего століття? А зважити треба ще й те, коли тут ходить о релігійну пісню, що Литва була охрещена після латинського обряду, а зі студії д-ра Шурата виходить, що ся пісня була піснею «православної Руси».

Другоїж сторони требаб рівнож застановитись і над тим, чи Ягайло, якого др. Шурат зове «першим популяризатором» згаданої пісні в Польщі (ст. 35), дійсно міг займатись популяризованим православною пісню, скоро він якраз від 1386 р. то є від персональної унії Литви з Польщею був найзавзятійшим латинізатором, а его грамоти зовсім не доводять щедрости зглядом православних, яких з его ласки не допущено в Литві до жадних урядів і т. д.

Нічого з сего одначе у д-ра Шурата навіть не порушено. А чейже се річи не мало важні! Др. Шурат доказує, що не міг співати пісні «Вогуродзicza» «regius universus exercitus», як каже Длугош, а тільки литовсько-руське військо. Тимчасом показуєсь, що якраз з сего війська не могли співати сеї пісні ані Татари, ані всі Литовці (хоба їх інтелігенція), а могли й співати загально хоба тільки одні Русини. Очевидно тим Длугошеві слова «regius universus exercitus» зводять ся аж надто до «minimum» коли при ти «інтерпретацію» подану д-ром Шуратом.

(Дальше буде).

НАРОДНА ГОСТИННИЦЯ.

Готель, реставрація і каварня — ріг ул. Сикетускої і Коспюшка у Львові).

Приїхали дня 20. грудня: Ольга і Володимир Красько з Попелів, о. Т. Дзюба з сестрою з Руди, Антоніна Чаковска з Чертева, о. Матій з Ясеновець, о. Корнело Лотоцкий з Литвинова, о. Гнат Цебрицкий з Синявки, Ольга Яцикевич з Тисьмениці, о. Ал. Голінатий з женою з Шельнак, Марія Залеўска з Варшави, Дмитр Ганушак з Перегінська.

Вина угорскі

червоні або білі, приємного смаку, запевненої якості і природної чистоти; сегорічні 1-70 злр.; з 1903 — 1-80 злр.; з 1902 — 1-95 злр.; з 1879 — найліпшої якості 4-90 злр. все в бочках пошт. посемности 4¼ літр. Ігалео до кожної поштової стації доставляє:

Σ. Altnei, Versecz 4. Ungarn.

(7-10)

Антін Хойнацкі й книгар, Львів

Арсенальска ч. 6.

має на складі ноти до співу

- О. Нижанковский: 26 колад на 4 гол. 90 с.
- Минули літа тенорове сольо 1 К 50 с.
- В. Матюк: 24 колад на 4 гол. 1 К 20 с.
- Ф. Колесса: На щедрий вечер, хор 70 с.

На фортеп'яні:

- О. Гавинчак: Коломийки 1 К 30 с.
- В. Леонтович: Вальс 1 К — с.

Colosseum

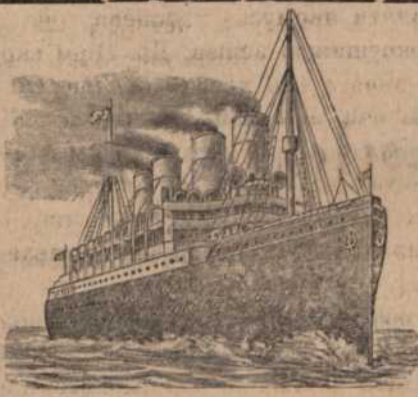
в пасажи Германів

при ул. Соняшній у Львові.

Нова сензаційна програма.

від 15. до 31. грудня 1906.

Щоденно о год. 8. вечер представлення. В неділі і свята 2 представлення о 4. год. попол. і о 8. год. вечером. Що п'ятниці High-Life представлення. Білети вчаснійше можна набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 5.

ПОДОРОЖ ДО АМЕРИКИ І КАНАДИ

Ціни їзди

ГАМБУРГ-НОВИЙ ЙОРК

- Поснішними і поштовими пароходами корон 154
- Антверпія-Канада 178
- Гамбург-Буенос Айрес 140

Всяких інформацій що до їзди до Америки, Африки, Азії і прогулькових поїздок по Середземнім морі уділяє

Лінія: ГАМБУРГ-АМЕРИКА.

Генеральний репрезентант для Галичини:

(1-3)

І. ЕТТИНГЕР, у Львові, ул. Городецька 95.

Всілякі КУПОНИ

виласовані цінні папери

виплачує без потручення провизії або коштів

Контора виміни

ц. к. упр. гал. акц

БАНКУ

Гіпотечного.

Рух залізничних поїздів

важний від 1. мая 1906 після середно-європейського часу.

До Львова на дворець головний приходять:

- З Іцкан 12-20*, 6-10, 1-40 5-45, 9-05*
- „ Кракова 2-31*, 5-50*, 8-45, 1-30, 5-25, 8-40 9-30*
- „ Підволочиск 7-20, 11-45, 2-20, 5-50, 10-30*
- „ Лавочного 7-29, 11-50, 10-50*
- „ Рави рускої 7-50, 4-50
- „ Станиславова 8-05
- „ Самбора 8-15, 1-50, 9-20*
- „ Яворова 8-18, 4-37
- „ Коломиї 10-05
- „ Ряшева 10-35

На Підзамче.

- „ Підволочиск 7-05, 11-30, 2-08, 5-35, 10-16*

Зі Львова з головного двірця відгодять:

- До Кракова 12-45*, 1-*, 2-45, 6-35*, 8-25 10-05*
- „ Іцкан 2-51*, 6-15, 9-20, 2-40, 10-40*
- „ Підволочиск 6-20, 10-55, 2-21, 6-15*, 9-50*
- „ Яворова 6-55, 6-*
- „ Лавочного 7-30, 2-30 6-25*
- „ Самбора 8-55, 4-15, 10-51
- „ Станиславова 9-10*
- „ Белзп 10-45
- „ Ряшева 4-05
- „ Коломиї 3-30
- „ Рави рускої 7-25*, 11-35*
- „ Стрия 11-10*

З Підзамча:

- „ Підволочиск 6-32, 11-07, 2-32, 6-27*, 10-02*.

Примітка. Поїзди поснішні друковані є черенками товстими; поїзди нічні є назначені звійздкою. Пора нічна числять ся від 6. год. вечер до 5. год. 59 минут рано.

Звичайні білети їзди як також білети всякого иншого рода, ілюстровані провідники розклади їзди ітд. можна набувати через цілий день в міскім бюрі ц. к. державних залізниць, пасаж Гаммана ч. 9.